

Súd: Okresný súd Piešťany
Spisová značka: 12C/23/2012
Identifikačné číslo súdneho spisu: 2511202377
Dátum vydania rozhodnutia: 19. 11. 2013
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Jaroslav Ivan
ECLI: ECLI:SK:OSPN:2013:2511202377.2

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Piešťany sudcom JUDr. Jaroslavom Ivanom v právnej veci navrhovateľa: Intrum Justitia Debt Finance AG, so sídlom Alpenstrasse 2, CH-6300 Zug, Švajčiarsko, IČO: CHE-100.023.266, právne zastúpeného: JUDr. Jánom Šoltésom, advokátom so sídlom Karadžičova 8, 811 00 Bratislava proti odporkyni: L. F., nar. X.XX.XXXX, bytom Z. XX, XXX XX C., o zaplatenie 1.323, 88 eura s príslušenstvom, takto

rozhodol:

Odporkyňa je p o v i n n á zaplatiť navrhovateľovi sumu 1.193,98 eur spolu s úrokom z omeškania vo výške 8,5 % ročne zo sumy 1.193,98 eur od 15.04.2008 do zaplatenia, a to do 3 dní od právoplatnosti tohto rozsudku.

Vo zvyšku návrh z a m i e t a .

Odporkyňa je p o v i n n á nahradiť navrhovateľovi trovy konania pozostávajúce zo zaplateného súdneho poplatku vo výške 79,-eur a z trov právneho zastúpenia vo výške 83,06 eura, a to do 3 dní od právoplatnosti tohto rozsudku k rukám právneho zástupcu navrhovateľa.

o d ô v o d n e n i e :

Pôvodný navrhovateľ, spoločnosť: ESSOX SK, s.r.o., so sídlom Cesta na Senec 2/A, 821 04 Bratislava, IČO: 35 978 881 (právny predchodca navrhovateľa), sa návrhom doručeným tunajšiemu súdu dňa 17.02.2011 domáhal toho, aby súd zaviazal odporkyňu k zaplateniu sumy 1.323,88 eura spolu s úrokom z omeškania vo výške 0,1 % denne zo sumy 1.193,98 € od 15.4.2008 do zaplatenia a k náhrade trov konania. Svoj návrh odôvodnil tým, že dňa 23.08.2006 uzatvoril s odporkyňou žiadosť/zmluvu o spotrebiteľskom úvere č. XXXXXXXXXXX (ďalej iba „zmluva“), na základe ktorej poskytol odporkyni úver vo výške 1.659,70 €, ktorý sa odporkyňa zaviazala splácať v 36 mesačných splátkach po 76,61 €, počínajúc dňom 15.9.2006. Odporkyňa svoj záväzok splácať poskytnutý úver riadne a včas nespĺnila, dňa 31.3.2008 (dňom odstúpenia od zmluvy) sa stal splatným celý dlh odporkyne vo výške 1.323,88 €, ktorý predstavuje dlžné splátky do účinnosti odstúpenia od zmluvy vo výške 257,41 €, zmluvné pokuty za omeškanie sa s úhradou mesačnej splátky vo výške 22,98 €, úroky z omeškania ku dňu účinnosti odstúpenia od zmluvy vo výške 6,62 €, nesplatená časť istiny ku dňu účinnosti odstúpenia od zmluvy vo výške 936,57 €, poplatok za upomienku vo výške 6,64 € a poplatok za odstúpenie od zmluvy vo výške 93,66 €.

Odporkyňa sa k návrhu nevyjadřila.

V priebehu konania nastala právna skutočnosť, s ktorou právne predpisy spájajú prevod práv a povinností, konkrétne pôvodný navrhovateľ spoločnosť ESSOX SK uzatvoril so súčasným

navrhovateľom Zmluvu o postúpení pohľadávok zo dňa 25.1.2013, preto súd uznesením č.k. 12C/23/2012-35 zo dňa 1.8.2013 pripustil zmenu účastníka na strane navrhovateľa.

Právny zástupca navrhovateľa, navrhovateľ ani odporkyňa sa na pojednávanie nedostavili, hoci boli naň riadne a včas predvolaní, svoju neúčast' ospravedlnil právny zástupca navrhovateľa, súhlasil, aby súd rozhodol bez jeho účasti ako i účasti navrhovateľa. Odporkyňa svoju neúčast' neospravedlnila. Súd vec prejednal bez ich účasti postupom v zmysle v § 101 ods. 2 O.s.p.

Súd vykonal dokazovanie oboznámením sa: odstúpením od zmluvy spolu s doručenkou, žiadosťou/zmluvou o spotrebiteľskom úvere, výpisom z OR SR, sadzobníkom poplatkov a zistil tento skutkový stav:

Z výpisu z obchodného registra na pôvodného navrhovateľa súd zistil, že predmetom podnikania pôvodného navrhovateľa je (okrem iného) poskytovanie úverov z vlastných zdrojov nebankovým spôsobom.

Pôvodný navrhovateľ, spoločnosť ESSOX SK s.r.o. a odporkyňa uzavreli dňa 24.8.2006 žiadosť/zmluvu o spotrebiteľskom úvere, na základe ktorej navrhovateľ poskytol odporkyni úver vo výške 50.000,-Sk (teraz 1.659,70 €), ktorý sa odporkyňa zaviazala splatiť v 36 mesačných splátkach po 2.308,-Sk (76,61 €), spolu teda 83.088,-Sk (2.758,02 €). Výška RPMN bola 43,44 %, spôsob splácania bol dohodnutý bankovým prevodom, splatnosť mesačnej splátky 15. dňa v mesiaci. Na rube tejto žiadosti/zmluvy boli uvedené obchodné podmienky zmluvy o spotrebiteľskom úvere (ďalej len „OP“).

Podľa čl. VI. „Záverečné ustanovenia“ bodu 7 OP ako i podľa sadzobníka poplatkov účinných od 10.8.2006, omeškanie s plnením peňažných záväzkov klienta má za následok vznik práva spoločnosti na dohodnutý úrok z omeškania vo výške 0,1 % denne za každý aj začatý deň omeškania a zmluvnú pokutu vo výške 10 % z každej mesačnej splátky, s ktorej úhradou je klient v omeškaní. Podľa čl. VI bod 2 má pôvodný navrhovateľ právo odstúpiť od zmluvy, ak je klient v omeškaní s úhradou mesačnej splátky po dobu dlhšiu ako 3 mesiace alebo je v omeškaní s úhradou dvoch splátok. Účinnosťou odstúpenia od zmluvy sa stáva splatným celý dlh.

Podľa sadzobníka poplatkov účinných od 10.8.2006 poplatok za odoslanie upomienky poštou je 100,-Sk (3,32 €), poplatok za odstúpenie od zmluvy v prípade nesplácania klientom je 10 % z dlžnej sumy.

Pôvodný navrhovateľ dňa 31.3.2008 listom adresovaným odporkyni (doručeným dňa 4.4.2008) oznámil, že v súlade s ust. Čl. VI „Záverečné ustanovenia“, bod 2., 3. Obchodných podmienok zmluvy došlo k odstúpeniu od zmluvy o spotrebiteľskom úvere č. 9100003285 a stali sa splatnými akékoľvek pohľadávky voči nej vyplývajúce z predmetnej zmluvy o spotrebiteľskom úvere. Odporkyňa bola súčasne vyzvaná k úhrade dlžnej čiastky 39.883,34 Sk (1.323,90 €) v lehote 10 dní od doručenia tohto listu.

Podľa § 497 Obchodného zákonníka zmluvou o úvere sa zaväzuje veriteľ, že na požiadanie dlžníka poskytne v jeho prospech peňažné prostriedky do určitej sumy, a dlžník sa zaväzuje poskytnuté peňažné prostriedky vrátiť a zaplatiť úroky.

Podľa § 23a ods. 1 a 2 zákona č. 634/1992 Zb. o ochrane spotrebiteľa v znení účinnom ku dňu uzavretia zmluvy (ďalej len „ZOS“), spotrebiteľskými zmluvami sú zmluvy uzavreté podľa Občianskeho zákonníka, Obchodného zákonníka, ako aj všetky iné zmluvy, ktorých charakteristickým znakom je, že sa uzavierajú vo viacerých prípadoch, a je obvyklé, že spotrebiteľ obsah zmluvy podstatným spôsobom neovplyvňuje. Na spotrebiteľské zmluvy, ktoré neboli uzavreté podľa osobitného predpisu, sa primerane použijú ustanovenia tohto predpisu.

Podľa § 52 ods. 1 Občianskeho zákonníka v znení účinnom v čase uzavretia zmluvy (ďalej len „Občiansky zákonník“) spotrebiteľskými zmluvami sú kúpna zmluva, zmluva o dielo alebo iné odplatné zmluvy upravené v ôsmej časti tohto zákona a zmluva podľa § 55 <javascript:%20fZzSRInternal('22023',%20'15111012',%20'15111012',%20'4548402',%20'4548421',%20'0')>, ak zmluvnými stranami sú na jednej strane dodávateľ a na druhej strane spotrebiteľ, ktorý nemohol individuálne ovplyvniť obsah dodávateľom vopred pripraveného návrhu na uzavretie zmluvy.

Podľa § 52 ods. 2 Občianskeho zákonníka, dodávateľ je osoba, ktorá pri uzatváraní a plnení spotrebiteľskej zmluvy koná v rámci predmetu svojej obchodnej alebo inej podnikateľskej činnosti.

Podľa § 52 ods. 3 Občianskeho zákonníka, spotrebiteľ je osoba, ktorá pri uzatváraní a plnení spotrebiteľskej zmluvy nekoná v rámci predmetu svojej obchodnej činnosti alebo inej podnikateľskej činnosti.

Podľa § 53 ods. 1 Občianskeho zákonníka spotrebiteľské zmluvy nesmú obsahovať ustanovenia, ktoré spôsobujú značnú nerovnováhu v právach a povinnostiach zmluvných strán v neprospech spotrebiteľa (ďalej len „neprijateľná podmienka“)..

Podľa § 53 ods. 4 Občianskeho zákonníka, neprijateľné podmienky upravené v spotrebiteľských zmluvách sú neplatné.

Podľa § 54 ods. 1 Občianskeho zákonníka, zmluvné podmienky upravené spotrebiteľskou zmluvou sa nemôžu odchyliť od tohto zákona v neprospech spotrebiteľa. Spotrebiteľ sa najmä nemôže vopred vzdať svojich práv, ktoré mu tento zákon priznáva, alebo si inak zhoršiť svoje zmluvné postavenie. Podľa ods. 2 v pochybnostiach o obsahu spotrebiteľských zmlúv platí výklad, ktorý je pre spotrebiteľa priaznivejší.

Podľa článku 2 písm. a) smernice Rady 93/13/EHS z 5. apríla 1993 o nekalých podmienkach v spotrebiteľských zmluvách (ďalej len „smernica“), na účely tejto smernice „nekalé podmienky“ znamenajú zmluvné podmienky definované v článku 3.

Podľa článku 3 odseku 1. smernice, zmluvná podmienka, ktorá nebola individuálne dohodnutá sa považuje za nekalú, ak napriek požiadavke dôvery spôsobí značnú nerovnováhu v právach a povinnostiach strán vzniknutých na základe zmluvy, ku škode spotrebiteľa.

Podľa článku 3 odseku 2. smernice, podmienka sa nepovažuje za individuálne dohodnutú, ak bola navrhnutá vopred a spotrebiteľ preto nebol schopný ovplyvniť podstatu podmienky, najmä v súvislosti s predbežne formulovanou štandardnou zmluvou.

Podľa článku 3 bodu 3. citovanej smernice, príloha smernice obsahuje indikatívny a nevyčerpávajúci zoznam podmienok, ktoré sa môžu považovať za nekalé. Podľa bodu 1. písmena e) tejto prílohy je takouto podmienkou aj požadovať od spotrebiteľa, ktorý nesplnil svoj záväzok, aby zaplatil neprimerane vysokú sumu ako náhradu.

Podľa čl. 6 ods. 1 smernice, členské štáty zabezpečia, aby nekalé podmienky použité v zmluvách uzatvorených so spotrebiteľom zo strany predajcu alebo dodávateľa podľa ich vnútroštátneho práva, neboli záväzné pre spotrebiteľa a aby zmluva bola podľa týchto podmienok naďalej záväzná pre strany, ak je jej ďalšia existencia možná bez nekalých podmienok.

Podľa § 39 Občianskeho zákonníka, neplatný je právny úkon, ktorý svojim obsahom alebo účelom odporuje zákonu alebo ho obchádza alebo sa prieči dobrým mravom.

Podľa § 3 ods. 1 Občianskeho zákonníka, výkon práv a povinností vyplývajúcich z občianskoprávných vzťahov nesmie bez právneho dôvodu zasahovať do práv a oprávnených záujmov iných a nesmie byť v rozpore s dobrými mravmi.

Podľa § 544 ods. 1, 2 Občianskeho zákonníka, ak strany dojednávajú pre prípad porušenia zmluvnej povinnosti zmluvnú pokutu, je účastník, ktorý túto povinnosť poruší, zaviazaný pokutu zaplatiť, aj keď oprávnenému účastníkovi porušením povinností nevznikne škoda. Zmluvnú pokutu možno dojednať len písomne a v dojednaní musí byť určená výška pokuty alebo určený spôsob jej určenia.

Podľa ustanovenia § 524 ods. 1 Občianskeho zákonníka, veriteľ môže svoju pohľadávku aj bez súhlasu dlžníka postúpiť písomnou zmluvou inému.

Podľa ustanovenia § 524 ods. 2 Občianskeho zákonníka, s postúpenou pohľadávkou prechádza aj jej príslušenstvo a všetky práva s ňou spojené

Podľa § 4 ods. 1 zákona č. 258/2001 Z. z. v znení účinnom v čase uzavretia zmluvy, zmluva o spotrebiteľskom úvere musí mať písomnú formu, inak je neplatná.

Podľa § 4 ods. 2 zákona č. 258/2001 Z. z. zmluva o spotrebiteľskom úvere okrem všeobecných náležitostí musí obsahovať

a) sumu, počet a termíny splátok istiny, úrokov a iných poplatkov; ak je to možné, treba uviesť aj súčet týchto platieb s upozornením na možnosť účtovania kompenzácie ušlých výnosov, ak veriteľ chce túto možnosť využiť,

b) opis tovaru alebo služby, na ktoré sa zmluva o spotrebiteľskom úvere vzťahuje,

c) cenu tovaru alebo poskytnutej služby,

d) identifikáciu vlastníka, ak vlastníctvo neprechádza na spotrebiteľa okamihom odovzdania a prevzatia tovaru alebo služby, a podmienky nadobudnutia vlastníckeho práva spotrebiteľom,

e) adresu predávajúceho, na ktorej môže spotrebiteľ uplatniť reklamáciu alebo sťažnosť,

f) meno a adresu spotrebiteľa,

g) ročnú percentuálnu mieru nákladov; ak nie je uvedená, spotrebiteľský úver sa považuje za bezúročný a bez poplatkov,

h) podmienky závislé od objektívnych skutočností, pri ktorých splnení môže byť upravená ročná percentuálna miera nákladov,

i) výpočet nákladov uvedených v §2 písm. c), ktoré neboli zahrnuté do výpočtu ročnej percentuálnej miery nákladov; ide o určenie podmienok, za ktorých musí spotrebiteľ zaplatiť zvýšené náklady. Uvedie sa výška týchto nákladov, spôsob výpočtu alebo čo najpresnejší odhad.

Podľa § 517 ods. 1 prvá veta Občianskeho zákonníka, dlžník, ktorý svoj dlh riadne a včas nesplní, je v omeškaní.

Podľa § 517 ods. 2 Občianskeho zákonníka, ak ide o omeškanie s plnením peňažného dlhu, má veriteľ právo požadovať od dlžníka popri plnení úroky z omeškania, ak nie je podľa tohto zákona povinný platiť poplatok z omeškania; výšku úrokov z omeškania a poplatku z omeškania ustanovuje vykonávací predpis.

Podľa § 3 Nariadenia vlády SR č. 87/1995 Z. z. účinného do 31.12.2008, výška úrokov z omeškania je dvojnásobok diskontnej sadzby určenej Národnou bankou Slovenska platnej k prvému dňu omeškania splnením peňažného dlhu.

Na základe vykonaného dokazovania súd dospel k záveru, že návrh bol podaný dôvodne len čiastočne.

V konaní bolo listinnými dôkazmi preukázané, že medzi účastníkmi konania, resp. odporkyňou a právnym predchodcom navrhovateľa vznikol záväzkový vzťah - úverová zmluva, uzatvorená dňa 24.8.2006. Zmluva o úvere bola uzatvorená ako absolútny obchod podľa Obchodného zákonníka, ale je nesporné, že predmetná zmluva je aj spotrebiteľskou zmluvou v zmysle cit. § 23a zák. č. 634/1992 Zb. v znení od 25.11.2004, keďže ide o zmluvu uzatvorenú podľa Obchodného zákonníka a jej charakteristickým znakom je, že sa uzatvárala vo viacerých prípadoch a je z nej zrejmé, že spotrebiteľ obsah zmluvy podstatným spôsobom neovplyvnil. Zmluva uzatvorená medzi účastníkmi je teda v zmysle právneho poriadku Slovenskej republiky spotrebiteľskou zmluvou. Súd, prejednávajúc vec sporovú, v ktorej bolo povinnosťou účastníkov tvrdiť určité právne skutočnosti a tieto v konaní preukázať, mal za preukázané tvrdenie navrhovateľa, že zo zmluvy o úvere právny predchodca navrhovateľa plnil, no odporkyňa súdu nepreukázala, že by jej záväzok splatiť poskytnutý úver zanikol zaplatením, alebo iným spôsobom, a preto ju súd na plnenie zaviazal rozsudkom tak, že jej uložil povinnosť pohľadávku navrhovateľovi zaplatiť, a to vo výške 1.193,98 €, čo predstavuje súčet dlžných splátok do účinnosti odstúpenia od zmluvy vo výške 257,41 € a nesplatenej časti istiny ku dňu účinnosti odstúpenia od zmluvy vo výške 936,57 € v zmysle uzatvorenej zmluvy, t.j. spolu 1.193,98 €.

Súd nepriznal navrhovateľovi, a teda v tejto časti jeho návrh zamietol: zmluvné pokuty za omeškание sa s úhradou mesačnej splátky vo výške 22,98 €, úroky z omeškания ku dňu účinnosti odstúpenia od zmluvy vo výške 6,62 €, poplatok za upomienku vo výške 6,64 € a poplatok za odstúpenie od zmluvy vo výške 93,66 €. Ako už bolo vyššie uvedené, uzatvorená zmluva je spotrebiteľskou zmluvou a preto súd pri jej hodnotení posudzoval, či táto neobsahuje neprijateľné podmienky. Podľa ustálenej judikatúry systém ochrany zavedený Smernicou Rady č. 93/13/EHS o nekalých zmluvných podmienkach vychádza z myšlienky, že spotrebiteľ sa v porovnaní s predajcom alebo dodávateľom nachádza v znevýhodnenom postavení, pokiaľ ide o vyjednávaciu silu ako aj úroveň informovanosti. Takáto situácia vedie k pristúpeniu na podmienky vopred pripravené dodávateľom, bez možnosti ovplyvniť ich obsah. Smernica 93/13/EHS vyvažuje nerovnováhu medzi dodávateľom a spotrebiteľom zásahom zo strany štátu. Preto súd aj bez návrhu námietky zo strany spotrebiteľa je povinný prihliadať na neprijateľné zmluvné podmienky.

Je nepochybné, že v danom prípade má úverová zmluva charakter spotrebiteľskej zmluvy v zmysle § 23a ZOS ako i smernice (zákonom č. 150/2004, ktorým bol novelizovaný Občiansky zákonník, bola prebratá Smernica Rady č. 93/13/EHS z 5.4.1993 o nekalých podmienkach spotrebiteľských úveroch). Z obsahu zmluvy vyplýva, že text zmluvy bol vopred pripravený dodávateľom (navrhovateľom) pre neurčitý počet budúcich spotrebiteľov v podobe predbežne formulovanej tzv. typovej, resp. štandardnej zmluvy, pričom do zmluvy sa dopisovali iba údaje individualizujúce spotrebiteľa a výška úveru a nemu zodpovedajúca mesačná splátka, počet splátok. Pôvodný navrhovateľ poskytol odporkyňi úver v rámci jeho podnikateľskej činnosti a odporkyňa pri uzatváraní a plnení spotrebiteľskej zmluvy nekonala v rámci predmetu svojej obchodnej či inej podnikateľskej činnosti. Odporkyňa ako spotrebiteľ mala zrejme možnosť oboznámiť sa s dojednanými zmluvnými ustanoveniami ako i úverovými podmienkami pred podpisom zmluvy, ale nesporne nemohla ovplyvniť ich obsah. Zmluvné dojednania obsiahnuté v zmluve ako i v OP, resp. sadzobníku poplatkov preto nemožno považovať za individuálne dojednané v zmysle článku 3 odseku 2. smernice. Odporkyňa ako spotrebiteľ nemala žiadnu reálnu možnosť ovplyvniť obsah vopred dodávateľom navrhnutých a formulovaných dojednaní. Mohla iba zmluvu ako celok odmietnuť alebo prijať, a teda sa podrobiť i dodávateľom nanúteným dojednaniám.

Postup pôvodného navrhovateľa pri uzatváraní úverovej zmluvy nie je možné považovať za postup v súlade s dobrými mravmi. V tejto súvislosti súd zdôrazňuje to, že z písomnej úverovej zmluvy, z hľadiska jej obsahu okrem údajov konkretizujúcich účastníkov zmluvy, výšky úveru, mesačnej splátky, počet splátok, RPMN, konečnej výšky úveru táto zmluva obsahuje už len odkaz na obchodné podmienky

navrhovateľa. Všetky ďalšie dojednania týkajúce sa najmä zmluvných pokút, úroku z omeškania sú skryté v množstve inak neprehľadných a veľmi drobným písmom písaných ustanovení obchodných podmienok, kde napríklad až zo záverečných ustanovení má možnosť spotrebiteľ zistiť výšku zmluvnej pokuty, úrokov z omeškania a zo sadzovníku poplatkov výšku ostatných poplatkov (za odstúpenie od zmluvy, za upomienku). Takto dojednané podmienky nie je možné považovať za individuálne dojednanie zmluvných podmienok, a treba ich považovať za absolútne neplatné, pretože pôvodný navrhovateľ tieto zámerne neuviedol do úverovej zmluvy hoci mu v tom nič nebránilo, ale skryl tieto dojednania (pre spotrebiteľa veľmi podstatné) do obchodných podmienok zrejme s tým zámerom, že spotrebiteľ vzhľadom k ich množstvu, neprehľadnosti a rôznym povinnostiam uloženým spotrebiteľovi stratí a to aj v prípade, že sa s nimi oboznámi, prehľad o skutočne dohodnutých podmienkach o sankciách za porušenie zmluvných podmienok. Nie je možné spravodlivo od spotrebiteľa žiadať, aby sa pri uzatvorení úverovej zmluvy s nimi zodpovedne oboznámil, a najmä aby si uvedomil výšku sankcií, ktoré ho postihujú za porušenie rôznych dojednaní. Takýto postup je treba podľa názoru súdu hodnotiť ako konanie v rozpore s dobrými mravmi a s poukazom na ust. § 3 ods. 1 OZ mu nie je možné priznať súdnu ochranu. Z toho dôvodu potom súd návrh v časti zmluvnej pokuty za omeškание sa s úhradou mesačnej splátky vo výške 22,98 €, úrokov z omeškania ku dňu účinnosti odstúpenia od zmluvy vo výške 6,62 €, poplatku za upomienku vo výške 6,64 € a poplatku za odstúpenie od zmluvy vo výške 93,66 € zamietol.

V zmysle § 54 ods. 1 Občianskeho zákonníka v uvedenom znení, zmluvné podmienky upravené spotrebiteľskou zmluvou sa nemôžu odchyliť od tohto zákona v neprospech spotrebiteľa. Spotrebiteľ sa najmä nemôže vzdať svojich práv, ktoré mu tento zákon priznáva, alebo si inak zhoršiť svoje zmluvné postavenie. V zmysle § 517 ods. 1 veta prvá Občianskeho zákonníka dlžník, ktorý svoj dlh riadne a včas nesplní, je v omeškaní. Podľa ods. 2 tohto ustanovenia, ak ide o omeškание s plnením peňažného dlhu má veriteľ právo požadovať od dlžníka popri plnení úroky z omeškania, ak nie je podľa tohto zákona povinný platiť poplatok z omeškania; výšku úrokov z omeškania a poplatku z omeškania ustanovuje vykonávací predpis. Súd pritom už pred časom judikoval, že z povahy ust. § 517 ods. 2 Občianskeho zákonníka v spojení s § 3 Nariadenia vlády č. 87/1995 Z.z. vyplýva, že v občianskoprávných vzťahoch je kogentne stanovená horná hranica úrokov z omeškania, ktorej prekročenie nie je prípustné (napr. uznesenie NS SR z 27.10.1998 sp. zn. 1Cdo 58/1998).

Vykonávacím predpisom k cit. § 517 ods. 2 Občianskeho zákonníka bolo v čase vzniku predmetného záväzkového vzťahu Nariadenie vlády SR č. 87/1995 Z.z., v zmysle ktorého § 3 výška úrokov z omeškania je dvojnásobok diskontnej sadzby určenej NBS platnej k prvému dňu omeškania s plnením peňažného dlhu. V rozhodnom období výška úroku z omeškania takto stanovená predstavovala 8,5 % ročne. Súd preto navrhovateľovi priznal úrok z omeškania vo výške 8,5 % ročne z požadovanej sumy, a to odo dňa nasledujúceho po dni, dokedy mala odporkyňa splniť svoj dlh, pričom tento dlh mala splniť do 14.4.2008, nakoľko vo výzve na úhradu, ktorú prevzala dňa 4.4.2008 bola uvedená lehota na plnenia 10 dní, teda dňa 15.4.2008 sa odporkyňa dostala do omeškania.

V zmysle cit. § 54 ods. 1 Občianskeho zákonníka zmluvné podmienky upravené akoukoľvek spotrebiteľskou zmluvou, ktorou je podľa vyššie uvedenej argumentácie i predmetná zmluva o úvere, sa nemôžu od odchyliť od Občianskeho zákonníka v neprospech spotrebiteľa, čo znamená, že ani dojednaná výška úrokov v spotrebiteľskej zmluve nemôže byť vyššia, než výška úrokov podľa Občianskeho zákonníka. Navrhovateľom požadovaná výška úroku 0,1% denne (36,5 % ročne) pritom takto určenú výšku úrokov 8,5 % ročne značne presahuje. Z uvedeného potom vyplýva, že pokiaľ účastníci v predmetnej zmluve o úvere dohodli úrok vyšší ako horná hranica kogentne upravená v zmysle § 517 ods. 2 Občianskeho zákonníka v spojení s Nariadením vlády SR č. 87/1995 Z.z., spôsobilo to absolútnu neplatnosť tohto dojednania pre rozpor so zákonom v zmysle § 39 Občianskeho zákonníka v časti, ktorou dojednanie presahovalo kogentne stanovenú hornú hranicu úroku z omeškania, ktorá v danom prípade činila 8,5 % ročne. V dôsledku toho je zároveň nevyhnutným túto zmluvnú podmienku, ktorá spôsobila značnú nerovnováhu v právach a povinnostiach zmluvných strán v neprospech spotrebiteľa, v zmysle cit. § 53 ods. 1 Občianskeho zákonníka v uvedenom znení považovať za neprijateľnú (zmluvnú podmienku) a v dôsledku toho v zmysle § 53 ods. 4 Občianskeho zákonníka v citovanom znení za neplatnú.

Vzhľadom na skutočnosť, že sa jedná o pohľadávku, ktorá bola postúpená na navrhovateľa od jeho právneho predchodcu (ako dodávateľa), súd vo výroku rozhodnutia výslovne neuviedol, resp. neurčil túto zmluvnú podmienku za neprijateľnú. Takéto vyslovenie neprijateľnosti zmluvnej podmienky má význam iba za toho predpokladu, ak by túto neprijateľnú zmluvnú podmienku si bol upravil navrhovateľ a malo by to význam v tom smere, aby ju v ďalšom vo svojich zmluvách nepoužíval. Tak ako je vyššie uvedené jedná sa však už o postúpenú pohľadávku a o neprijateľnú zmluvnú podmienku, ktorú v zmluve upravil právny predchodca navrhovateľa.

Podľa § 142 ods. 3 O.s.p., aj keď mal účastník vo veci úspech len čiastočný, môže mu súd priznať plnú náhradu trov konania, ak mal neúspech v pomerne nepatrnej časti. Keďže navrhovateľ mal v konaní neúspech len v pomerne nepatrnej časti (mal úspech 90,19 %), súd mu v zmysle § 142 ods.3 Občianskeho súdneho poriadku priznal plnú náhradu trov konania, ktoré spočívajú v zaplatenom súdnom poplatku za podaný návrh vo výške 79,-eur a z trov právneho zastúpenia uplatnených v sume 83,06 eura, a to za 1 úkon právnej služby v sume 61,41 eura v zmysle § 10 ods. 1, § 13a Vyhlášky MS SR č. 655/2004 Z.z. /ďalej len „vyhlášky“/ za prevzatie a prípravu zastúpenia ako aj za režijný paušál v sume 7,81 eura v zmysle § 16 ods. 3 vyhlášky za 1 úkon v roku 2013, čo predstavuje celkovo sumu 69,22 €. Súčasne advokátovi ako platcovi DPH priznal náhradu DPH sa odmenu z tejto sumy vo výške 20 % DPH, čo pri sume 69,22 € predstavuje suma 13,84 €. Trovy právneho zastúpenia teda sú v celkovej výške 83,06 €.

Z uvedených dôvodov rozhodol súd tak, ako je uvedené vo výroku tohto rozsudku.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku možno podať odvolanie do 15 dní odo dňa doručenia jeho písomného vyhotovenia, cestou podpísaného súdu, ku Krajskému súdu v Trnave, dvojmo.

Odvolanie sa podáva na súde, proti rozhodnutiu ktorého smeruje (§ 204 ods. 1, veta prvá O.s.p.). Odvolanie musí mať náležitosti požadované ustanovením § 42 ods. 3 O.s.p., tzn. musí obsahovať označenie súdu, ktorému je určené, označenie účastníkov konania, prípadne ich zástupcov, kto ho robí, ktorej veci sa týka a čo sleduje, a musí byť podpísané a datované.

V odvolaní sa má popri všeobecných náležitostiach (§ 42 ods. 3 O.s.p.) uviesť, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, v čom sa toto rozhodnutie alebo postup súdu považuje za nesprávny a čoho sa odvolateľ domáha (§ 205 ods. 1 O.s.p.).

Odvolanie proti rozsudku alebo uzneseniu, ktorým bolo rozhodnuté vo veci samej, možno odôvodniť len tým, že v konaní došlo k vadám uvedeným v § 221 ods. 1, že konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci, že súd prvého stupňa neúplne zistil skutkový stav veci, pretože nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností, že súd prvého stupňa dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam, že doteraz zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú tu ďalšie skutočnosti alebo iné dôkazy, ktoré doteraz neboli uplatnené (§ 205a) a že rozhodnutie súdu prvého stupňa vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci (§ 205 ods. 2, písm. a/- f/ O.s.p.).

Rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda a dôvody odvolania môže odvolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na odvolanie (§ 205 ods. 3 O.s.p.).

Skutočnosti alebo dôkazy, ktoré neboli uplatnené pred súdom prvého stupňa, sú pri odvolaní proti rozsudku alebo uzneseniu vo veci samej odvolacím dôvodom len vtedy, ak sa týkajú podmienok konania, vecnej príslušnosti súdu, vylúčenia sudcu (prísediaceho) alebo obsadenia súdu, ak má byť nimi preukázané, že v konaní došlo k vadám, ktoré mohli mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci samej, ak odvolateľ nebol riadne poučený podľa § 120 ods. 4 a ak ich účastník konania bez svojej viny nemohol označiť alebo predložiť do rozhodnutia súdu prvého stupňa (§ 205a ods. 1 O.s.p.).

Ak povinný dobrovoľne nesplní, čo mu ukladá vykonateľné rozhodnutie, oprávnený môže podať návrh na vykonanie exekúcie podľa osobitného zákona; ak ide o rozhodnutie o výchove maloletých detí, návrh na súdny výkon rozhodnutia (§ 251 ods. 1 O.s.p.)